forrás

A GYŐRI EVANGÉLIKUS GYÜLEKEZET IDŐSZAKI LAPJA

MEGJELENIK AZ ÚR 2011. ÉVÉNEK ŐSZÉN

Az Ő erejével

Adámi Mária

„Mindenre van erőm a Krisztusban, aki megerősít engem.”

(Fil 4,13)

Vannak napok, vannak helyzetek, amikor úgy érzem, nincs erőm. Túl nehéz a feladat, túl fáradt vagyok. Nem tudom megcsinálni. Elég volt. Nem bírom tovább.

Vannak napok, vannak helyzetek, amikor úgy gondolom, mindenre van erőm. Alig várom, hogy belevághassak. Lelkesen nézek szembe minden kihívással. Minden tennivalómban örömöt találok.

Most, amikor a nyári pihenés után újra eljött a munka és a tanulás ideje, ez a két érzés küzd bennem egymással. Az erőtlenségtől való félelem, és az erőteljes lelkesedés. Felmerül bennem sok-sok kérdés: Képes leszek arra, hogy megfeleljek mindannak, amit az új tanév, az új munkaév megkíván tőlem? Képes leszek jól végezni a munkámat? Képes leszek legyőzni a nehézségeket, szembenézni a szürke hétköznapokkal? Képes leszek arra, hogy adott esetben egyedül viseljem a felelősséget? Képes leszek olyasmit tenni, amit még soha nem csináltam, vagy amiben nagyon kevés a tapasztalatom?

Rengeteg kérdés – amelyek mögött ott rejlenek a kimondott vagy kimondatlan elvárások. Elvárások, amelyekkel mások részéről szembesülünk: a társ, a család, a gyülekezet, az egyház, a társadalom felől... Elvárások, amelyeket saját magunkkal szemben állítunk. És megpróbálunk mindennek megfelelni. Megmutatni, hogy igen, képes vagyok rá. Van elég erőm. Mindenre van erőm!

Találtam egy fényképet az interneten valakiről, aki a bicepszére tetováltatta a Filippi 4,13-at. Valószínűleg azért, mert megértette, hogy mit jelent. Pontosan ez ennek az igeversnek a lényege: hogy nem az izmaimról, nem a saját fizikai vagy lelki erőmről, szellemi képességeimről van szó. Elsősorban nem a tehetségem, nem a tudásom, a tapasztaltságom vagy a felkészültségem számít. Annak a tetovált férfinek, valahányszor használja a karja erejét, szeme előtt van az emlékeztető: Ez nem az enyém, hanem kaptam.

Emlékezzünk erre most, amikor új feladatok várnak. Nem tudhatjuk, hogy a munkánkban, a lakóhelyünkön, a gyülekezetünkben milyen helyzetbe kerülünk. Nem tudjuk, hogy szűkölködésben, vagy bővölködésben, éhezésben vagy jóllakásban lesz-e részünk, hogy idilli harmónia vagy megoldásra váró problémahalmaz vár ránk.

A velünk szemben támasztott elvárásokat sem ismerjük még teljesen. De tudjuk, hogy Istentől mit várhatunk. Azt, hogy Ő megadja a szükséges erőt minden körülményben. Ez a tudat ad reményt és kitartást, amikor gyengének érezzük magunkat. Ez a tudat fékezi meg, tartja a helyén a túlcsorduló lelkesedést. Igen, mindenre van erőm – Krisztusban, aki megerősít engem. Induljunk tovább az Ő erejével!

Közös emlékezésre hívunk minden családot **2011. október 30**-án **15.30**-kor az evangélikus **Öregtemplom**ba (Petőfi tér 2.), ahol előre ment szeretteinkre emlékezünk. Szeretettel várjuk azon testvéreinket is, akik kerek évforduló alkalmából emlékeznek szeretteikre!

2010. évi elhunytak

„Az időben minden megmarad, de olyan színtelen lesz, mint azok a nagyon régi fényképek, melyeket még fémlemezre rögzítettek. A fény, az idő lemossa a lemezről a vonások éles és jellegzetes árnyalatait. Forgatni kell a képet, s a világítás bizonyos fénytörése szükséges hozzá, hogy a vak fémlemezen megismerjük azt, kinek arcvonásait egyszer magába szívta a tükörlap. Így halványodik el az időben minden emberi emlék. De egy napon fény hull valahonnan, s akkor megint látunk egy arcot.”

(Márai Sándor)

Öregtemplom

Bereczky Kálmán	1919-2010
Bóka Károlyné Tóth Izabella	1929-2010
Pásztor Andrásné Lind Margit	1933-2010
Kovács Károly	1967-2010
Adorján Ferencné Borsos Emma	1937-2010
Gősi Sándor	1932-2010
Sipos Pál	1921-2010
Horváth Béla	1940-2010
Klell Jánosné Ratkó Márta	1919-2010
Csete Lászlóné Farkas Szabó Kornélia	1917-2010
Özv. Pálkövi Gyula	1921-2011
Macher Béla	1944-2011
Dr. Márton Endréné Smikli Judit	1918-2011
Dr. Barsi Ernőné Varsányi Ida	1922-2011
Varga Józsefné Sáránszky Anna	1948-2011
Gergely Józsefné Schmikli Katalin	1925-2011
Szigethy Irma	1935-2011
Macher Jenő	1946-2011
Németh Istvánné Sándor Irén	1946-2011
Takács László	1938-2011
Özv. Mikolás Lászlóné Boczor Irma	1934-2011
Nusszer Pálné Péter Ilona	1920-2011
Horváth Dénesné Juhász Rozália	1940-2011
Boglárine Pető Katalin Klára	1941-2011
Bíró László	1979-2011
Ferenczi Zoltán	1925-2011
Özv. Felber István	1926-2011
Rácz Istvánné Eperjessy Margit	1925-2011
Schneider Mihály	1923-2011
Katonai Zsolt Artúr	1943-2011
Horváth Józsefné Farkas Ida	1913-2011
Fias Zoltán	1930-2011
Özv. Németh Lajosné Pintér Irén	1925-2011
Tímár Viktorné Németh Aranka	1938-2011
Mesterházy Ferencné Wölfel Márta	1921-2011
Fülöp Mihály	1928-2011
Kasza Lászlóné Diószegi Éva	1946-2011
Özv. Póczy Béláné Schneider Ida	1921-2011
Molnár Imre	1917-2011

Nádorváros

özv. Tóth Árpád	1939-2010
Lampert Csaba	1951-2010
László Sándor	1937-2010
Dr.Farkas Lászlóné Egyed Ilona	1920-2010
Czinder György	1939-2010
Pallós Ferencné Kesjár Erzsébet	1922-2011
Zámbó Sándorné Istenes Elza	1925-2011
Asztalos Lászlóné Kőberl Matild	1922-2011
Kiss Jenő	1956-2011
Kovács Tibor	1945-2011
Nagy Andrásné Fazék Gyöngyi	1944-2011
Szalai Imre	1933-2011
Sipos László	1930-2011
Szendi Józsefné Sütöri Julianna	1925-2011
Murányi Lászlóné Németh Anna	1925-2011
Kislaki Zsigmond	1933-2011
Vígh Lajos	1934-2011
Fodor Sándorné Süle Margit	1927-2011
Védenyi Lajosné Tatai Mária Katalin	1924-2011
Farnady Magdolna	1933-2011
Ragács Jenő	1943-2011
Baumgartner Zoltán Sándorné Horváth Mária	1950-2011
Bősze Károly	1925-2011
Szabó Ádám	1995-2011
Rothe Fritz	1942-2011

Szívet-lelket melengető pillanatok a jeges északon - A győri Péterfy Sándor iskola diákjainak útja Finnországban

Dr. Ajtony Zsoltné Anna interjúja

Oiva Voutilainen, a tavaly elhunyt finn evangélikus lelkész nagyon sokat fáradozott és munkálkodott azért, hogy a győri és a kuopioi evangélikusok között élő kapcsolat legyen. Halálával nem ért véget a két gyülekezet kapcsolata, sőt mindkét részről megfogalmazódott az igény annak megőrzésére és fenntartására. Ennek a szépen fejlődő kapcsolatnak első lépéseként már tavaly nyáron megkezdődött a győri diákok idei, finnországi utazásának tervezése. Korábban a gyülekezet tagjai, presbiterei látogattak testvérgyülekezetünkhöz a távoli északra, idén viszont a győri evangélikusok üzenetével, és a magyarságunkat reprezentáló, a különböző művészeti irányokból szabadon merítő nagyszerű műsorral a tarsolyában Péterfys fiatalok egy csoportja látogatott el a kuopioi testvérekhez Ócsai Zoltán és Csorbáné Farkas Zsófia lelkészek vezetésével. A szervezésről, az utazásról és az élményekről velük beszélgettünk.

- Katartikus élményben volt része annak, aki részt vett a Nádorvárosi templom zsúfolásig megtelt alagsorában a gyülekezet és a szülők számára tartott „premieren", közvetlenül az útnak indulás előtt. Túlzás nélkül lehet állítani, hogy egy profin megszervezett és felépített, igazi tehetségeket – iskolánk diákjait – felsorakoztató műsort láthattunk. Ezzel a műsorral indultatok útnak még azon az estén a gyerekekkel…

- Mikor tavaly nyáron megfogalmazódott a finn és győri testvérekben is ennek az utazásnak a gondolata, az „utazó keretbe" iskolánk diákjai közül főleg azokat a 10-12. osztályos tanulókat válogatta ki a tantestület, akik valamilyen területen (ének, hangszer, tánc, képzőművészet, irodalom stb.) tevékenykednek és abban tehetségesek. A diákok és családjaik örömmel és megtiszteltetésként fogadták a megszólítást, de természetesen a kezdeti elképzelések szerint kiválasztott fiatalok közül nem mindenki tudta vállalni az utazást, így többszöri egyeztetés után született meg a végső társaság. A diákok lelkesen készültek januártól iskolai kötelezettségeik mellett csoportjaikkal (népzene, néptánc, könnyűzene, komolyzene, kiállítás, dráma), hogy egy színvonalas műsorral indulhassunk útnak. Kreatív ötleteikkel, önállóságukkal segítették a mi munkánkat.

-Mennyi ideig tartott a felkészülés? Mennyi munka van a műsorban?

- A készülődés már a tanév kezdetén elindult a szervezők részéről. A diákok kiválasztása után elkezdődött a közös „ötletelés", hogy a különböző csoportok milyen darabokkal, énekekkel, táncokkal lépjenek fel. A kiválasztott darabok megtanulása és begyakorlása hónapokon keresztül adott plusz elfoglaltságot a diákoknak, akik kisebb körökben délutánonként vagy kora reggel próbáltak. Egy közös hétvégét is eltöltöttünk Balatonszárszón, hogy a kis csoportok készülődése egy egész műsorrá állhasson össze.

- Kiknek köszönhető a műsorszámok összeállítása, a betanítás?

- A műsor összeállítása és betanítása nem kapcsolódik egyetlen személy nevéhez, mindenki hozzátett valamit és közösen vettük ki belőle azt, ami nem nyerte el tetszésünket, vagy ami nehézséget okozott. A köszönet valójában azért a lelkesedésért és hangulatért jár, amivel ezt a több hónapos időszakot megtöltöttük tartalommal.

- Hány fellépésük volt a fiataloknak az út során?

- A fellépések sorát Sopronban és Bécsújhelyen nyitottuk, ahol lelkes közönséggel találkoztunk fiatalok és a bécsújhelyi gyülekezeti tagok személyében. A hosszú utazás során Harju-Ristiben élvezhettük a Kárpátaljáról származó lelkésznő vendégszeretetét és mindannyiunk szeméből könnyeket csalt elő, amikor közösen énekeltük a Himnuszt az ő kérésére. Finnországban napjában többször, a legkülönbözőbb helyszíneken léptünk fel. Énekeltünk és táncoltunk óvodás istentiszteleten, alsós diákokkal, jártunk kórházban és énekverseny eredményhirdetésén; felléptünk esti istentiszteleten a székesegyházban, találkoztunk konfirmandusokkal gyülekezeti teremben. A templomok ugyan nem teltek meg, de a kicsiny és lelkes hallgatóság örömmel fogadta a magyar kultúrát és a tehetséges fiatalok produkcióját.

- Ez azért elég „sűrű", fárasztó és feszes programot feltételez…

- Egy 10 napos, fellépésekkel színesített 5200 km-es útnak akadnak mélypontjai, amikor elfáradunk, és nem úgy sikerülnek az alkalmak, ahogyan azt szeretnénk. De az egész útra jellemző volt a jó hangulat, a vidámság és az egymásra figyelés sem maradhatott el. Nagyon fegyelmezett volt a társaság, hiszen az utazásunk nagyobb részében a leglehetetlenebb időpontokban kellett felkelnünk és útnak indulnunk, hogy a több száz km-es távolságokat megtegyük. Sosem volt gond abból, hogy valaki nem készült el időben és nem tudtuk volna tartani magunkat azokhoz a programokhoz, amiket előre elterveztünk. Egymást lelkesítettük és segítettük, hogy mindenki megtalálja a nem éppen legkényelmesebb buszon, az összezártságban a számára mégis csak elviselhető állapotot. Az utazást könnyítette, amikor közös „szójátékokon" vagy éppen egy észt ételre felfűzött közös legendán szórakozott az egész busz. Tekintettel voltunk egymás rossz napjaira, és aki éppen letörtebb, fáradtabb volt, annak adtuk lehetőséget a pihenésre, miközben a lelkesebb fele a társaságnak új műsorszámokkal állt elő.

- Összességében, milyen élményekkel tértetek haza?

- Talán mindannyiunk nevében elmondható, hogy a felkészüléstől egészen a hazaérkezésig terjedő időszakban egy igazán szoros és egyben családias kapcsolatot sikerült megteremtenünk. Egy életre szóló élménnyel tértünk haza, és az egymással eltöltött idő alatt a személyes beszélgetések, közös éneklések és esti nevetgélések emlékével lettünk gazdagabbak.

- Lesz-e folytatás?

- A kapcsolatot természetesen továbbra is életben szeretnénk tartani azzal, hogy örömmel fogadjuk a finn testvérek érkezését, és terveink között szerepel, hogy két év múlva mi is egy újabb látogatást tegyünk a messzi északon.

Finn kaland

Kurdi Panka

2011. április 8-án, a késő esti órákban indult útnak a Péterfy Sándor Evangélikus Oktatási Központ tanáraiból és tanulóiból (12., 11. és 10. osztályos tanulókból) összeverbuválódott kis csapat, hogy finn testvéreinknek megmutassunk egy kis szeletet gyönyörű magyar kultúránkból Győr testvérvárosában, Kuopióban. Indulásunkat megelőzte egy fellépés a győri nádorvárosi templomban, ahol először mutattuk be teljes műsorunkat.

Hosszú utunk első megállóhelye Lengyelország egy északkeleti kisvárosa, Ryn volt, ahol ugyan koncertet nem adtunk, de jó volt végre ágyban tölteni egy éjszakát, és kinyújtóztatni elgémberedett tagjainkat a szűkös busz után. Másnap korán reggel folytattuk utunkat, átutaztunk Lettországon, Litvánián, megálltunk megcsodálni a Balti-tengert, mely nagyrészt be volt fagyva, de a metszően hideg szél sem tudott eltántorítani minket attól, hogy megnézzük, milyen hideg a tenger arrafelé. Szebbnél szebb tájakon áthaladva végül megérkeztünk második megállóhelyünkre, Észtország egy északi kisvárosába, Harju Ristibe, ahol egy

kedves, magyar származású lelkésznő fogadott minket. Az ottani iskolában lettünk elszállásolva két napra, ami jó csapatépítő élménynek bizonyult. Két koncertet adtunk itt, egyet a helyi templomban az istentiszteleten és egyet az iskolában. Innen komppal utaztunk át Finnországba, ahol még párórás buszút várt ránk célunk, Kuopió eléréséig. Gyönyörű tájakat láttunk, és egy nagyon szép helyen, a Kuopió melletti erdőben lévő ifjúsági táborozóhelyen szálltunk meg. Finomabbnál finomabb ételeket kaptunk, a finnek nagyon kedvesek voltak, és az ég is nekünk kedvezett, mert a szokásos finn időjáráshoz képest meleg volt. Négy napot tartózkodtunk itt, naponta két fellépésünk volt. Előadtunk templomokban, óvodában, iskolában, páran még a helyi kórházban is. Koncertjeinkben felhangzottak magyar népdalok, komolyzenei művek, híres magyar slágerek, cigány dalok, és néptáncot is láthattak a nézők igazi magyar viseletben.

Győrbe nagyon fáradtan, de már jól összeszokva érkeztünk vissza. A fáradtság ellenére is ez egy fel e j t h e t e t l e n élmény és egy nagy lehetőség volt számunkra.

Köszönet illeti ezért az útért a szervezőket, Ocsai Zoltánt és Csorbáné Farkas Zsófiát (akik fellépők is voltak), a kísérőtanárokat, Huszák Zsoltot (gitárosunk és zenekari vezetőnk volt), Módosné Hatvani Zsófia tanárnőt (kórusvezetőnk), Ottné Kazsóki Judit tanárnőt (tolmácsunk), Fekete Gyulát (fotósunk és kamerázónk) és persze a diákokat is.

Felvidéki túrák

Dr. Kőrös Erzsébet - szervező és idegenvezető

A győri és ménfőcsanaki evangélikus gyülekezet történelmi érdeklődésű és kirándulni szerető közössége a Felvidék történelmi helyeit már nem először kereste fel idén. Tavaly Pozsonyban találkoztunk az ottani evangélikus gyülekezet vezetőivel. Majd a Torkos András Alapítvány az idősebb tagoknak a Komárno-Párkány-Esztergom útvonalra kínált kirándulást. Az ilyen utak egyszerre jelentenek kikapcsolódást, tanulást, kapcsolatépítést a határon túli testvérekkel.

2011-ben ismét a Felvidék szépségeire kíváncsi csapat szerveződött az evangélikus gyülekezet ménfői és győri tagjaiból. A templomokban többször is kihirdetésre került a tervezett út. Ménfőcsanakon Árvai Csabáné lelkesen invitálta a résztvevőket a csoportba. Lelkészként Jánosa Attila volt a csoport segítésére. Ő az út során a reggeli és esti áhítatokat vezette. Az áhítatokra egyébként a ménfőcsanaki Árvai Katalin szerkesztésével, gondos nyomdai és kötési munkájával külön kis füzetke készült, amit minden résztvevő kézbe kapott induláskor.

Aztán eljött végre az indulás nagy napja, május 20-án. A buszon mindenkinek- az idegenvezető Dr. Kőrös Erzsébet által - jó előre kijelölt helye volt. Verőfényes napsütötte reggelen rövid imádság után indultunk.

A határon Komáromnál keltünk át. Az első úticél ezen a napon a Szent Antal-i vadászkastély volt, mely eredeti berendezéseivel, szépen karbantartott látványával érdeklődésre érdemes. Később Selmecbánya történelmi kövein sétálva sajnos a visszafejlődés hatását láttuk, hiszen Sopronban talált hazára az itt alapított Bányászati és Erdészeti Egyetem. Aztán Körmöcbányán jártunk. Ez a város ma csak a pénzverdéről híres, pedig a középkor egyik leggazdagabb városa volt. Az ezután meglátogatott Besztercebánya viszont élénk központja lett Közép-Szlovákiának. Zólyomban a Polána Hotelban kiváló szállást és ellátást kapott az 50 fős csoport. Este a kivilágított várban és körülötte kellemes sétát tettünk.

Másnap Losoncon keresztül utaztunk Rozsnyó mellé a csodálatos, három szintes Betléri-kastályba. Itt az eredeti berendezést szépen karban tartják, amely az Andrássy család öröksége. Kirándulásunk folyamán, naponta esett az „aranyat érő” májusi eső, de mi mindig éppen fedél alatt voltunk, amikor eleredtek az ég csatornái. Délután Krasznahorka várát látogattuk meg, amely impozáns várhegyen áll évszázadok óta. Útközben több helyen megemlékeztünk a történelmi múlt nagyjairól, hiszen ez a táj adta Pósa Lajost, aki (Benedek Elek mellett) gyermekirodalmunk egyik megalapítója. Pósa Lajos a „Mi a haza?” című versében foglalja össze a hazaszeretet lényegét. Mécs László is itt született és szolgált élete első felében. A rozsnyói Krass Hotelben szintén jó ellátást kaptunk azon az estén.

A harmadik napon Kassán az evangélikus templomban kerestünk volna egy kis otthont magunknak, de kicsit szomorú szívvel tapasztaltuk meg, hogy a konfirmációi ünnepi istentiszteleten magyar szó nem hangzik el. Innen átsétáltunk a gyönyörű, történelmi légkört sugárzó főtéren Márai Sándor szobrához. Az ottani koszorúzás, éneklés, fotózás után a meleg elől templom falai közé húzódtunk: a déli misét a Kassai Szt. Erzsébet dómban – hála Istennek - éppen magyarul hallgathattuk. Ráadásul a komlói énekkar szívet-lelket melengető szolgálatában is gyönyörködhettünk. Nagyon örültünk, hogy sikerült a Rákóczi sírboltba is lemenni, ahol megkoszorúzhattuk az emigrációban meghalt nagyjaink szarkofágjait. Ide kapcsolódik, hogy a rekonstrukcióként épült „Rodostó-ház” és a történelmi épületek is nagyszerűen karbantartva, jó állapotban várják a turistákat.

Hazafelé úton még a köztünk levő történész, Bana József tett a Győrhöz és Felvidékhez kapcsolódóan értékes kiegészítéseket, igazi csemegéket történelmi ismereteinkhez.

A kitűnő szervezés, a nagyszerű idegenvezetés, az udvarias, pontos gépkocsivezetői munka, a résztvevők érdeklődő hozzáállása és nyitottsága, nem utolsó sorban pedig fegyelmezettsége mind-mind hozzájárult, hogy kirándulásunk egyszerre lehessen pihenés, szórakozás, közösségépítés és tanulás. Istennek legyen hála érte.

Templomba megy a gyermek

Hujber Istvánné - Katicás Gyöngyi néni

Templomba megy a gyermek - hallottam egy büszke édesanya szájából ezt a mondatot.

Igen! – reménység szerint most már rendszeresen, minden alkalmat és ünnepet kihasználva templomba megy a gyermek.

Hisz tudjuk, Jézus mondta:

„Engedjétek hozzám jönni a kisgyermekeket, és ne tiltsátok el tőlem őket, mert ilyeneké az Isten országa. Bizony mondom néktek, aki nem úgy fogadja az Isten országát, mint egy kisgyermek, semmiképpen sem megy be abba." Ekkor átölelte, és kezét rájuk téve megáldotta őket. (Márk 10, 13-16)

Az evangélikus óvodába járó gyermekek első fontos templomba lépése a szeretetláng vételéhez kapcsolódik, amit Zsófi nénitől – Csorbáné Farkas Zsófia iskolalelkésztől – kapunk az oltáron lévő gyertyáról. Nagy várakozás előzi meg ezt a napot, hiszen meggyújthatjuk a minden örömrebánatra segítséget nyújtó szeretetlángunkat.

Következő szép alkalmunk, amikor meglátogatjuk más felekezetek templomait. Mivel keresztyén szellemű nevelésünk egyik fontos eleme az ökumené, óvodásaink is több felekezetből tevődnek össze, ezért megismerkedünk egymás templomaival, és az ott szolgáló lelkészekkel. Ebben az évben a Kossuth utcai református templomban Wágner Tamás lelkész úr vár minket, a Kármelita templomban, Tarziciusz atya, a Zsinagógát pedig az ott szolgáló egyházfi mutatja be nekünk.

A tanév kezdetével természetesen megkezdődnek a gyermek-istentiszteletek is. Fontos tudni, hogy minden hónap második vasárnapján 15.30-kor kezdődik az istentisztelet ovisoknak és kisiskolásoknak és természetesen szüleiknek a győri Evangélikus Öregtemplomban.

Szeretettel hívjuk és várjuk a családokat! Fontos tudnivaló, hogy az óvodások körben, az első két padsorban ülnek, hiszen nekik fokozottan szükséges, hogy jól lássák, és hallják, azt a sok szép és érdekes dolgot, amit Zsófi néni mond és mutat a Mennyei Atyáról és az Ő egyszülött Fiáról, Jézus Krisztusról.

Az idő előrehaladtával a gyermekek megszokják és megtanulják a templomi viselkedés szabályait. Tudják, hogy a férfiember leveszi a fejfedőjét, ha belép a templomba. Kényelmesen elhelyezkedünk, és csendesen figyelünk, elgondolkodunk, kapcsolatba lépünk a Házigazdával- hisz Isten házában vagyunk. Istentisztelet végén szokás pénz tenni a perselybe. Tudják meg, érezzék át, hogy az adakozás nemes erény. Nagyon fontos a felnőttek példamutatása ebben a tekintetben is.

Büszkék vagyunk nagycsoportosainkra, akik a felnőtt reformációi és vízkereszti istentiszteleten is részt vesznek.

Az első adventi gyertyagyújtás is a templomban történik. Hagyományosan egy-egy zenész-szülő szolgál nekünk valamilyen hangszeren. Ebben az évben orgonajáték lesz hallható, majd meggyújtjuk az első adventi gyertyát, beszélgetünk az előttünk álló időszakról, énekelünk, orgonajátékot hallgatunk, így készülünk a Kisjézus születésére.

A karácsonyi szeretetvendégségünk előtti istentisztelet az, ami talán legmélyebben érinti meg a gyermekeket és felnőtteket. Délelőtt templomba megyünk, addigra már túl vagyunk minden karácsonyi előkészületen. Testünket-lelkünket ünneplőbe öltöztettük, így várjuk a csodát, ami minden évben megérkezik. A templom hangulata, az óvodás léptékű prédikáció megnyitja a kis szíveket, érezhetővé válik, hogy nem vagyunk egyedül, itt van velünk a Házigazda. Ez a szép nap a családdal együtt eltöltött szeretetteljes délutánnal zárul.

Következő templomi alkalmunk a húsvét előtti koncertünk. Hagyományosan Fehérke történetét dolgozzuk fel, a kisbárány életének eseményeit egy-egy ének, illetve zeneszám színesíti. Ezzel a koncerttel, melyet az óvónénik adnak elő, köszöntjük a megújuló természetet, és éltetjük a feltámadás örömét.

Májusban az óvodából az iskolába lépő gyermekek és szüleik Ballagó Istentiszteleten vesznek részt. Mérföldkő ez az időpont a gyermek és a család életében is. Lezárul egy gondtalan időszak, és elindul a gyermek egy úton, a tudás felé. Erre az útra bocsátja a lelkész áldásával a gyermekeket, mint ahogy a már említett bibliai idézetben olvasható:

„Ekkor átölelte, és kezét rájuk téve megáldotta őket."

Ez az áldás kísérje gyermekeinket életútjukon, hogy majdan egyedül is, később saját gyermekeikkel is megtalálják a templomban - az Úr házában - a megnyugvást, hitet, reményt, szeretetet. Úgy legyen!

Fogd a kezem…

Németh Márta

Szeptember. Még egy kicsit nyár végi a hangulat, élmények mesélése mosolyokkal. Jó újra együtt lenni, összehasonlítani, hogy ki mekkorát nőtt, miben ügyesedett az eltelt időben.

Néha pedig sírás, szipogás, hiszen érkeznek az „újak", a kicsik. Szorítják Anya kezét, keresik a biztos pontokat ebben a számukra majdnem új világban. Óvodánkban vegyes csoportok vannak, a testvérek együtt élhetik mindennapjaikat. Anya öléből leszállva belekapaszkodnak a testvér biztonságot nyújtó kezébe. Találnak egy nagyobb kezet is, mely simogat, vigasztal, segít levest kanalazni, és megigazítja a ruhát, a takarót is.

Jó érzés, amikor már nem görcsösen kapaszkodik a kicsi kéz a nagyba, hanem el-elfut homokozni, labdázni, de visszatér egy kis töltekezésre, esetleg vigasztalásra.

Sokszor fogjuk valaki kezét. Hol azért, mert vigasztalunk, hol azért, mert vigasztalnak minket.

Jó érezni egy tenyeret, melynek melege a szívünkig tud hatolni.

Mi felnőttek is kapaszkodunk, biztonságot keresünk, még ha nem is látszik rajtunk. Gyakran nem is a kezünkkel, hanem a szemünkkel, szívünkkel keressük a bizonyosat, biztosat. Szeretnénk rálelni, békéjét megérezni, azt tovább sugározni.

Te már ráleltél a Kézre?

Jubileumi tanév iskolánkban, az evangélikus Péterfyben

815 óvodás, kisgyermek és gimnazista fiatal számára szólalt meg a tanítás kezdetét jelző csengőszó szeptember elsején. Szinte alig hihető: a 2011/12-es tanév a 20. az újraindítás óta. Bence András püspökhelyettes szolgálatával kezdődött az ünnepélyes tanévnyitó istentisztelet. Meggyőző prédikációt hallottunk arról, hogy az emberi teljesít-

ények Jézus, a „fogóember” nélkül semmivé válnak. Mindezt egy személyes tapasztalatain alapuló szemléletes képpel, a hegymászás képével s az azzal járó egymásra utaltsággal, felelősséggel ábrázolta. Ezt követően Ócsai Zoltán igazgató lelkész beiktatta hivatalába Hallgatóné Hajnal Judit igazgatót, akit a tantestület és a gyülekezet presbitériuma immár harmadszor választott újra. Szép hagyomány szerint tanári fogadalmat tett Németh Attila rajztanár is. Az igazgatói tanévnyitó beszéd szomorú aktussal kezdődött. A nyár folyamán tragikus balesetben elhunyt az iskola egyik meghatározó tanáregyénisége, Horváthné Kupai Éva, akiről néma felállással emlékezett meg az egész gyülekezet. Ezt követően különleges köszöntésre került sor, hiszen gimnáziumunk egyik végzős tanulója, Takács Kincső a szegedi kajak-kenu világbajnokságon párosban 3., egyéniben 6. helyet szerzett. A világbajnokság legfiatalabb indulójaként óriási eredményt tudhat magáénak, ezért büszke és hálás az iskola közössége is. Kincsőt az edzők és családja jelenlétében köszöntötte az igazgató.

A szeptemberi munkakezdést különlegessé teszik azok a pályázatok, melyeken a közelmúltban elindult az intézmény, s jelentős anyagi forrásokhoz jutott. Az alábbiakban két lezárult pályázatról és egy még előttünk állóról számolunk be.

Hanggal és képpel az emlékek nyomában a győri Péterfy Sándor Evangélikus Oktatási Központban című pályázat keretében 5.020.050 Ft vissza nem térítendő támogatást kapott az intézmény. A Társadalmi Megújulás Operatív Programon belül az elmúlt tanév során dolgozott együtt két vállalkozó kedvű történelemtanár, Pintér Zsuzsa, Berta-Somogyi Tamás és 12 diák, akik főként nagyszüleik és távolabbi rokonaik történelmi emlékeiről készítettek 25 dokumentumfilmet. Ezekben a filmekben az idős emberek emlékeznek vissza az 1939-1980 közötti eseményekre. Az interjúk révén a tanulók más szempontból ismerhették meg a XX. századi történelmet, emberközelből „élhették át” a második világháború, a kitelepítés, az elhurcolás, a kulák-üldöztetés, az 1956-os forradalom és Trianon történéseit. Az interjúk a jövőben a budapesti Terror Háza Múzeum anyagát gazdagítják, ahol tudományos munkatársak dolgozzák fel a filmeket, s a legjobbakat tananyagként eljuttatják az iskolákba.

Egyik alkalmi „dokumentumfilm-rendezőnk”, Kalácska Nóra így írt a tapasztalatairól:

A beszélgetések alkalmával bepillantottam egy olyan világba, amely számomra ismeretlen, hiszen olyan eseményekről szól, amelyek jóval születésem előtt történtek. A történelemkönyvekben tanultak egy csapásra más értelmet nyertek, rá kellett döbbennem, hogy átélni egy háborút, annak minden szörnyűségével, visszásságával, igazságtalanságával együtt mást jelent, mint csupán olvasni róla, és elképzelni a borzalmakat. Személyes sorsok elevenedtek meg előttem, megrázva hallgattam nagyszüleim visszaemlékezéseit a II. világháborút követő kitelepítésekről, a német és szovjet katonák elől való bujkálásról, a bombázásokról, amely mindennapjaik részévé vált. Fontosnak tartom, hogy az emlékek ne semmisüljenek meg, az interjúk segítségével az utókor számára is fennmaradjanak a múlt mozzanatai.

A projekt ünnepélyes zárására 2011. április 20-án, az iskolai csendesnap keretében az interjúalanyok részvételével került sor. E rendezvény keretében Ittzés János püspök úr tartott előadást “A diktatúra háromlépcsős támadása egyházunk ellen” címmel.

A Tehetséggondozással a tudás alapú társadalomért a győri Péterfy Sándor Evangélikus Oktatási központban című pályázat keretén belül 13.965.000 Ft elnyert pályázati összeg segítette 18 hónapon keresztül az iskolai tehetséggondozást.

Iskolánk tanulói nagy számban vettek részt az iskolai és

►►► folytatás

folytatás a 7. oldalról ►►►

iskolán kívüli intézmények, pl., a Talentum Műhely által meghirdetett tehetségfejlesztő foglalkozásokon. A pedagógusok számára lehetővé vált, hogy szakmai találkozókon vegyenek részt, amelyen elsősorban az ország evangélikus intézményeiből érkezett tanárokkal dolgozhattak együtt. A konferenciákon vizsgálták a tehetséggondozás még kiaknázatlan forrásait.

A pályázatnak köszönhetően a pedagógus-szülő kapcsolat javítása érdekében tavasszal és ősszel az „Útjelző-őszintén a gyermeknevelésről" című előadássorozat keretein belül két témában rendeztünk találkozót. Az elsőn Dr. Vekerdy Tamás „A gyermekkortól a kamaszkorig", míg a másodikon Dr. habil Vass Vilmos „A tanulás reneszánsza" címmel tartott rendkívül érdekes előadást.

A projekt segítségével programokat szerveztünk az úgynevezett jeles napokhoz kötődően, így megrendeztük a Kiszebaba-hajtást, a Gergely-járást, a pünkösdikirály-választást, a szüreti mulatságot, a Mártonnapi vigasságokat, a Mihály-napi ünnepeket. Ezekre az alkalmakra a szülőket is meghívtuk, és a gyerekek versekkel, énekekkel és az általuk készített tárgyakkal elevenítették fel a régi hagyományokat.

Fontos szempont számunkra, hogy a tehetség ápolása már kisiskolás korban elkezdődjön. Ennek keretében egyéni fejlesztési terv alapján készítettük tanulóinkat az első osztálytól a tizenkettedik évfolyamig az idegen nyelvi, matematikai, művészeti (rajz, báb, ének-zene), irodalmi és természettudományos versenyekre. Szerveztünk iskolai mesemondó és szavalóversenyt, a legeredményesebb tanítványaink képviselték iskolánkat a városi és megyei versenyeken (Kormos István szavalóversenyen és a Kisfaludy-napokon).

Tavasszal megrendeztük a Hevesy György megyei kémiaversenyt, valamint a Sajó Károly környezetvédelmi csapatversenyt. Ezekre az alkalmakra Győr-Moson-Sopron megye legtehetségesebb diákjai és felkészítő tanárai érkeznek, hogy összemérjék tudásukat. Iskolánk pedagógusai sokat dolgoznak azért, hogy diákjaink eredményesen szerepeljenek ezeken a versenyeken is.

Információink szerint ősszel újra kiírják ezt a pályázatot, melyen iskolánk természetesen újra indul.

Harmadik alkalommal nyert a Péterfy iskola a **Környezet és Energia Operatív Program keretén belül az egészséges életmódot és környezettudatos magatartást ösztönző pályázat**on.

Mint rutinos pályázók egyre nagyobb lendülettel, szakértelemmel szervezzük a rendezvényeket, melyeken nem csupán a diákok, hanem szüleik és tanáraik is aktívan vesznek részt.

Ezúttal a gimnáziumi korosztálynak nyújt a pályázat lehetőséget ahhoz, hogy a fiatalok rendezvényeken vegyenek részt, hogy vetélkedők résztvevőjeként értékes **nyereményeket kapjanak. Minderre a szervező iskolának 3.108.875 Ft vissza nem térítendő támogatás** áll rendelkezésére.

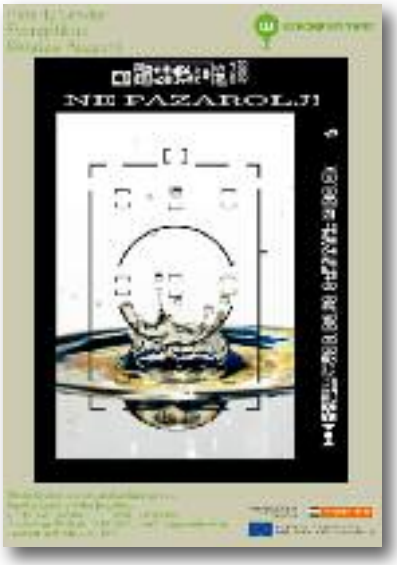

A pályázat során a fiatalok 4 filmet néznek meg, melyek fontos mondanivalót hordoznak, felkeltik a figyelmüket, és arra ösztönzik őket, hogy foglalkozzanak korunk aktuális problémáival, például a klímaváltozással, a globális felmelegedéssel, bolygónk sorsával és a környezetszennyezéssel.

Az információkat azután szakavatott előadókkal beszélik meg azzal a céllal, hogy felismerjék egyéni felelősségüket, megfogalmazzák, mit vállalhatnak családjaikkal közösen a problémák megelőzése és megoldása érdekében.

Megismernek a világhálón olyan felületeket, ahol aktuális információkhoz juthatnak például arról, mit tesz az emberiség a Földdel, és mindez hogyan hat vissza a bolygón élő emberekre.

A kampányhoz diákvetélkedők is csatlakoznak.

A „Bringázz a suliba" sport-; „Ne pazarolj!" fotó-; „Ne pazarolj!" rajzpályázatokon résztvevő fiatalokra értékes nyeremények várnak.

A tantestület szeretettel várja a rendezvényre az érdeklődő szülőket, nagyszülőket és mindenkit, aki a téma iránt érdeklődik, s **2011. szeptember 30**-án szívesen részese lenne a fent leírtaknak.

Részletesebb információkat iskolánk honlapján, a www.peterfy.hu weboldalon olvashatnak az érdeklődők.

EGOT - Sopron

Hallgatóné Hajnal Judit

2011. szeptember 23-25 között került megrendezésre Sopronban az Evangélikus Gimnáziumok Országos Találkozója. Egyházunk 13 középiskolájából érkeztek a diákok, hogy három felejthetetlen napot töltsenek a ven-

déglátó intézmények, a soproni Líceum és a soproni Eötvös gimnázium vendégeiként. A szervező iskolák a két évvel ezelőtti győri találkozóhoz hasonlóan állították össze a rendkívül színes és tartalmas programot.

A Deák-kútnál gyülekeztek a résztvevők, akiket Szemerei János, a Nyugati (Dunántúli) Egyházkerület püspöke és Tölli Balázs, a Líceum igazgatója köszöntött.

Ezen a napon szabadon választott programokon vehettek részt a gimnazisták. E sorok írója „két hajónyi" fiatallal a Fertő tó rejtelmes nádi világában vett részt egy kellemes kenutúrán. A többiek a Haller csokoládégyárról, egy szép nagycenki kirándulásról és a soproni Kalandparkban tett látogatásról számoltak be hasonló lelkesedéssel.

Az este fénypontja a Jónás és Jézus című rockoratórium megtekintése volt. Minden péterfys diák és kísérő tanár különös áhítattal figyelte az előadást. Nem csupán a téma fogta meg a fiatalokat, de az a tény is, hogy megtudták: lelkészük, tanáruk, Ócsai Zoltán a szerzője a darabnak. A következő meglepetés akkor érte őket, amikor tanárukat, Berta-Somogyi Tamást hallgathatták Jézus szerepében. A kórusban is láthatták, hallhatták számos volt és jelenlegi iskolatársukat. Egyszóval, jó volt péterfysnek lenni ezen az estén is a színházteremben.

Másnap alkotóműhelyekben dolgoztak a fiatalok. Soproni, illetve Sopron környéki művészek vezették a diákokat, akik este a gálán megmutathatták tehetségüket. Népes csapat verbuválódott Ócsai Zoltán igazgató lelkészünk köré, aki egyházi könnyűzene kategóriában foglalkozott a nap során tehetséges, érdeklődő fiatalokkal. Bemutatójukat a közönség vastapssal jutalmazta.

Hasonló élményben volt része a Kossuth-díjas Horváth Kornél zeneművész ütős csapatának.

Felemelő érzés volt az este folyamán, hogy a fiatalok minden produkciót egyforma szeretettel fogadtak, és egyformán örültek társaiknak, bármelyik alkotócsoportnak is voltak a tagjai.

Vasárnap a soproni evangélikus templomban úrvacsorás istentisztelettel zárult a rendezvény, ahol a gimnáziumok iskolalelkészei hirdették az igét.

A találkozó mottója, a 103. zsoltár sok fiatal szívébe talált:

„Áldjad én lelkem az Urat,
és egész bensőm az ő
szent nevét.
Áldjad én lelkem az Urat,
és el ne feledkezzél semmi
jótéteményéről.
A ki megbocsátja minden
bűnödet, meggyógyítja
minden betegségedet."

Már most megfogalmazódott a fiatalokban: de jó lenne két év múlva is ott lennünk az EGOT-on.

Neuendettelsau – negyedszer

Jankowska Ágnes

Iskolánk hosszú évek óta kapcsolatban áll a neuendettelsaui Laurentius-Realschule-val. Több sikeres Comenius projektet bonyolítottunk le közösen. 2010. óta fut az „Integráció – kihívás Európa számára” c. projektünk. Idén szeptember 15-25 között utaztunk ki 18 diákkal és két kísérő tanárral Bajorországba. Az utazást, a kint tartózkodás költségeit a projektre biztosított pénzből tudtuk fedezni, a gyedicsérték diákjainkat, hogy mennyire kedvesek, udvariasak, szívesen részt vesznek a különböző csoportok programjaiban. Valóban megható volt látni, ahogyan a gyerekek magától értetődően segítettek a kerekes székben ülőknek, vagy egy vak néninek. Lelkesen szeletelték velük együtt a salátának valót, amit azután közösen fogyasztottak el. Nagy öröm volt mindkét részről, hogy együtt zenélhettünk.

rekeket német családok látták vendégül, így a tíznapos otttartózkodás nem terhelte meg a szülők költségvetését.

Programunk témája a társadalom peremére kerülő csoportok (idősek, betegek, fogyatékkal élők, hajléktalanok, külföldiek, stb.) integrációja. Német kollégáink ennek megfelelően szervezték meg a 10 nap elfoglaltságait. Kis csoportokban meglátogattuk az idősek otthonát, idős enyhén értelmi fogyatékosok klubját, hátrányos helyzetű gyerekek napköziotthonát, fogyatékkal élők műhelyét, ahol megfelelő segítséggel értelmes, fontos munkákat tudnak elvégezni. Nagyon örültünk, mert a német kollégák mindenhol megEzekben az otthonokban egy fantasztikus hangszeren játszanak. Hasonlít a citerához, a húrok alá lehet helyezni egy lapot, amelyen meg van jelölve, hogy mikor melyik húrt kell megpendíteni, így az is tud rajta játszani, aki nem tud megtanulni kottát olvasni. Látni kellett volna az idős emberek arcát, amikor a gyerekekkel együtt játszották el az „Áldjad én lelkem” c. éneket, amit ráadásul magyarul is elénekeltünk nekik. Sokat beszélgettük a gyerekekkel a látottakkal kapcsolatban, biztosan sokat formálódott az idősekkel, betegekkel kapcsolatos elképzelésük, hozzáállásuk.

A „kötelező” programokon kívül a szabadidőt is változatosan töltöttük. Kirándultunk a frank tóvidékre, ahol sétahajón utaztuk körbe a tavat. Jártunk Nürnbergben, megnéztük a játékmúzeumot, az egyiptomi múmiákról láttunk egy 3D-filmet, de a gyerekek bowlingoztak, gokartoztak, élményfürdőben is jártak és természetesen vásároltak. A tíz nap végén a legtöbben maradni szerettek volna, és nemcsak azért, mert így iskolát lehet kerülni!

2012. júniusában német partnereink töltenek nálunk tíz napot, és természetesen mi is szeretnénk hasonlóan emlékezetes együttlétet biztosítani a számukra.

Az én mesém: A hála

Módos Dorottya 4. a osztályos tanuló

2011 szeptemberében megjelent „Az én mesém” című mesekönyv, mely meseíró pályázaton nyert meséket foglal magába

Módos Dorottya 4. a osztályos tanuló meséje: A hála

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy erdő. Annak a közepén állt egy terebélyes tölgyfa. Egy napfényes őszi reggelen a tölgyfa alatti avarból kibújt egy sárga kalapú gomba. Ilyen csak egy volt a világon, pedig már sokat látott és hallott az erdő. Másnap este nagy égi csata dúlt. A szél kemény keze csavargatta a rengeteg óriási fáit. Akármilyen erős volt a tölgy, és bármennyire óvta gyenge hajtásait, egy kis gally mégis letört róla, és ráesett a gombára. Mélyen végighorzsolva a kalapját. Teltek múltak a napok. A vihar után ezernyi életerős gomba kukucskált elő kíváncsi fejével az avarból. Sok gombaszedő járta akkoriban az erdőt. A kosarak gyorsan megteltek vargányával, csiperkével, őzlábbal, laskával és pöfeteggel…tizenkettő egy tucat. De mindenkinek csak a tökéletes volt a jó, ezért senkinek sem kellett a sérült kalapú kis növényke. Dorka is arra sétált az erdész nagypapájával. Ők is gombát gyűjtöttek. A lány egyszer csak észrevette a sérült kalapú kis növényt. Addig kérlelte nagyapját, hogy vigyék haza, míg ő bele nem egyezett. Otthon Dorka gondosan beültette a kiskertjébe és ápolgatta. Délutánonként mellé ült, és elmesélte neki az élményeit: Örömét és bánatát egyaránt. Így ment ez hetekig. A sok gondoskodás után egy reggel a kislány éppen meg akarta öntözni, mikor arany szemcséket talált a gomba begyógyult sárga kalapja alatt. Nem tudta, hogy mire vélje a dolgot. Pár percig gondolkodott. Szinte hinni sem akart a szemének. Hát még a fülének, mikor meghallotta, hogy bár alig érthetően, de motyogni kezdett a növényképje.

„Köszönöm, hogy észrevettél a sok szép gomba közt és megmentettél engem. Jó tett helyében itt a jutalmad!”

Dorka boldogan mesélte barátainak a történteket, de ők nem hittek neki. A kislány kicsit szomorkodott emiatt, de rájött, hogy ez nem fontos, mert a gomba hatalmas ajándékot adott neki.

Megtanította arra, hogy nem szabad lebecsülnünk a másikat, akármilyen kicsinek, gyengének, vagy törékenynek tűnik, mert a szívben rejlő szépség a legfontosabb.

Erdély 2012

Csorba János

Kedves "Erdélyt Járók"!

Gyülekezetünk az előttünk álló nyáron ismét kirándulást szervez Erdélyországba. A buszos túra terveink szerint 7 napból állna, melyeken az útitervben szereplő helyeket járjuk végig. Költségeinket az utazás, a biztosítás, valamint a szállás és étkezés (bőséges vacsora és reggeli) díja teszi ki, ehhez azonban szülséges tudnunk a résztvevők számát. Ezért arra kérjük a kirándulni vágyókat, hogy az előzetes igényfelmérés miatt jelezzék részvételi szándékukat a lelkészi hivatalokban, ugyanis ettől függ, hogy mekkora buszt fogunk rendelni és ez szerepet játszik a költségekben is. A részvételt a helyfoglalás sorrendjében tudjuk figyelembe venni, valamint a helyfoglaláshoz szükséges lesz előleg befizetésére is. A részletekről a lelkészi hivatalokban lehet majd érdeklődni.

1.nap: Győr - Nagyvárad - Torda(sóbánya) - Nagyenyed - Torockó
2. nap: Torockó - Torda - Marosvásárhely - Szászrégen - Zseyk
3.nap: Zseyk - Szászrégen - Szováta-Gyergyószentmiklós - Csíkszenttamás
4. nap: Csíkszenttamás - Ezeréves határ - Csíkszenttamás
5.nap: Csíkszenttamás - Tusnád - Sepsiszentgyörgy - Szászhermány-Brassó - Krizba
6. nap: Krizba - Kerc - Nagyszeben - Gyulafehérvár
7. nap: Gyulafehérvár - Torda - Kolozsvár - Nagyvárad - Győr

Új szolgáltatásokat indít az Evangélikus Szeretetház

Peregi Eszter - szeretetházi igazgató

Az Evangélikus Szeretetházat megkeresők egyre gyakrabban igénylik, hogy a mindennapi tevékenységek elvégzésében akadályozott embereket saját otthonukban segítsük.

Ez indította azt a folyamatot melynek eredményeképpen 2011 novemberében házi segítségnyújtással és szociális étkeztetéssel bővítjük szolgáltatásainkat. A környező, elsősorban evangélikus gyülekezettel rendelkező településeken felmértük az igénybevevők lehetséges számát. Ennek alapján segítséget szeretnénk nyújtani a Győrben, Győrújfalun, Banán, Börcsön, Bőnyben és Rétalapon lakó rászorulóknak.

Az idősek nagy száma miatt a közeljövőben az állam is sokkal nagyobb hangsúlyt fektet az alapszolgáltatásokra. Fontosnak érezzük, hogy mindenkit a saját lakókörnyezetében tudjunk gondozni mindaddig, míg fokozott ápolásra szorulva a Szeretetház lakói közé felvesszük.

Természetesen, ahogy az idősotthoni ellátás, úgy a házi segítségnyújtás és az étkeztetés tevékenysége is szigorúan szabályozott.

Ennek megfelelően az ellátást kérelmezni kell a Szeretetház felé benyújtott nyomtatványon. Étkeztetés keretében munkanapokon napi egyszeri meleg ebédet biztosítunk mindazoknak, akik 65. életévüket betöltötték vagy kezelőorvosuk aláírásával igazolni tudják, hogy egészségi állapotuk illetve fogyatékosságuk miatt önállóan főzni nem képesek.

Étkeztetést Győrben és Börcsön az Evangélikus Szeretetházban helyben elfogyasztva vagy elvitelre és kiszállításra is tudunk biztosítani. Banán, Bőnyön, Rétalapon és Győrújfalun csak kiszállítással tudjuk az igényeket teljesíteni. A kiszállításban társadalmi gondozók és önkéntesek segítségére is számítunk a házi segítségnyújtásban dolgozók mellett. Előzetes kalkulációk alapján az ebédért adagonként 300 forintot kell fizetni. Ehhez még adagonként a kiszállítás 50 forintos ára adódik. Természetesen, ha egy családban, egy lakcímre több igénybevevőnek kell kiszállítani az ebédet, akkor csak egyszer kell a kiszállítási díjat megfizetni. A térítési díj függ az igénylő jövedelmi helyzetétől, ezért minden jelentkezőnek a kérvény benyújtásával egy időben nyilatkoznia kell havi jövedelméről. A havi térítési díj nem haladhatja meg az ellátott jövedelmének 25 %-át.

Házi segítségnyújtás keretében munkanapokon 8 és 16 óra között gondoskodunk azokról a felnőttekről, akik naponta 1-4 óra közötti gondozásra szorulnak. A gondozási rászorultságot az intézmény vezetője a jelentkezési lap benyújtása után a bejelentett lakcímen vizsgálja. Az ellátást az igénylő által megjelölt óraszámban, azonban maximum a gondozási szükséglet vizsgálata által megállapított óraszámban lehet nyújtani. Az igényelt óraszám hetente összesítve is teljesíthető. A segítségnyújtás magában foglalja a lakáson, szűk lakókörnyezetben történő segítségnyújtásnak minden olyan módját és tevékenységeit, melyeket az igénylő egészségi állapota, szociális helyzete miatt elvégezni már nem, vagy még nem képes. A segítségnyújtás igényelhető tartósan, rendszeresen vagy átmeneti jelleggel (baleset, akut betegség idején) is.

A gondozónők házi segítségnyújtás keretében az alapvető gondozási feladatokat (tisztálkodás, hajmosás, pelenkázás, öltöztetés, ágyneműcsere), a lakókörnyezet tisztán tartását (porszívózás, felmosás, portörlés, seprés), a háztartás vitelét (bevásárlás, mosogatás, mosógéppel mosás, hivatalos ügyek intézése), egészségügyi ellátáshoz való jutás segítését (kapcsolattartás háziorvossal, körzeti nővérrel, gyógyszer kiváltás, adagolás, gyógyszer beadás, szakrendelésre kísérés) étkezésnél segítségnyújtást (ebéd megmelegítése, az arra rászorulók megetetése) biztosítanak.

A szakorvosi vizsgálatokra való szállítás lehetőség szerint betegszállító megszervezésével történik.

Az életvitel fenntartásához szükséges lakáskarbantartás, favágás, kerti munka, pince, melléképületek rendben tartása, szállítás stb. igényénél a házi gondozó szervezési munkával igyekszik segítséget nyújtani (pl. munkást, szakembert szerezni).

Az igénybe vevő otthonában végzett munkáért kell térítési díjat fizetni (300 forintot óránként), a lakáson kívül végzett munka térítésmentes.

A szolgáltatásért fizetendő havi díj nem haladhatja meg az igénybe vevő havi jövedelmének 30 %-át. Akik az étkeztetést és házi segítségnyújtást egyszerre veszik igénybe, havi jövedelmük maximum 30 %-át fizetik térítési díjra.

A házi segítségnyújtásban dolgozó gondozónőket elsősorban a település lakói közül választjuk, így teremtve új munkahelyeket számukra.

A későbbiekben szeretnénk tevékenységeinket munkaszüneti- és ünnepnapokra is kiterjeszteni.

Az egyházi törvényeknek megfelelően a szolgáltatás indításának tervét ismertettük a Magyarországi Evangélikus Egyház diakóniai- és gazdasági bizottságával. A benyújtott szakmai anyagok alapján az alapszolgáltatások indítását engedélyezték.

Az ellátással kapcsolatos tudnivalók az Evangélikus Szeretetház honlapján is olvashatók: **http://szeretethaz.hu**

Kérjük, hogy kapcsolatfelvétel érdekében munkaidőben hívják a 96/524-901, 96/519-885 telefonszámokat. Az ellátásokról bővebb információ az intézmény vezetőjétől, dr. Szilvásyné Peregi Esztertől a 06-20-824-2642 számon kérhető.

ALKALMAINK KARÁCSONYIG

Országos rendezvények

Október 8. Országos Evangélizáció Deák Téri Evangélikus Templomban.

Október 14-15. Munkatársképző Győrben – Öregtemplomban (előzetes jelentkezés szükséges)

Gyermek istentisztelet, Öregtemplom

Október 9. 15.30-kor az Öregtemplomban.

November 13. 15.30-kor az Öregtemplomban.

December 11. 15.30-kor az Öregtemplomban.

Reformációi sorozat

► **Október 27-29.** Előadás 17 órakor az Öregtemplomi gyülekezeti teremben. Vendégelőadóink: ifj. Harmati Béla művészettörténész, Bana József levéltárigazgató,

► **Október 31**-én délelőtt 10 órakor mindkét templomunkban úrvacsorás ünnepi istentisztelet (rádiós istentisztelet az Öregtemplomból, igehirdető Szemerei János püspök).

► **Október 31**-én 17 órakor reformátusokkal közös reformációi ünnepi istentisztelet az Öregtemplomban.

Október 30. 15.30-kor Emlékező istentisztelet az Öregtemplomban.

Családi istentiszteletek

Október 23. 10 órakor Családi istentisztelet Újtemplomban.

November 27. 10 órakor Családi istentisztelet az Öregtemplomban.

Koncertek az Öregtemplomban (nem egyházi szervezésűek) belépőjegyesek

December 12. Takács Nikolas – Hallelujah című koncertje az Öregtemplomban.

Adventi alkalmak

Adventi zenés áhítatok:

► **November 24.** 18.00 óra Öregtemplomban.
► **December 1.** 18.00 óra Öregtemplomban.
► **December 8.** 18.00 óra Öregtemplomban.
► **December 15.** 18.00 óra Öregtemplomban.

Csendes percek:

Ádventi hetekben **november 29**-ei kezdettel, keddi, szerdai és csütörtöki napokon 7.30-kor elcsendesedés Öregtemplomban.

November 26-án 16 órakor iskolánk adventi koncertje az Öregtemplomban.

Állandó alkalmak az Öregtemplomban

► Bibliaóra **csütörtökönként** 18.00 illetve (téli időszámítás szerint) 17.00 órakor a lelkészi hivatalban.

Állandó alkalmak Újtemplomban

► Bibliaóra **keddenként** 9.30-kor a gyülekezeti teremben.
► Énekkari próba **szerdánként** 18, illetve (téli időszámítás szerint) 17.00 órakor a gyülekezeti teremben.

Állandó alkalmak a Szabadhegyi imaházban

► Baba-mama kör minden **kedden** 10 órától
► Ovisóra az év **páratlan** hetein **péntek** 17 órától
► Gyermekkör az év **páros** hetein **péntek** 17.30-tól
► Vasárnapi **istentisztelet** október 1-től **16 órától**

GYŐRÚJFALU

Ádventi sorozat

November 24. 18.00 óra templomban.

December 1. 18.00 óra templomban.

December 8. 18.00 óra templomban.

December 15. 18.00 óra templomban.

Vállaljátok-e?

Mesterházy Zsuzsanna

Megható esemény egy család életében, amikor szemünk fényével először lépünk Isten házába, ahol hálát adunk az Úrnak az új élet ajándékáért és a gyermek a keresztség áldásában részesül. Vallást és ígéretet teszünk, hogy evangélikus egyházunk segítségével gondoskodunk gyermekünk hívő keresztyénné növekedéséről. Sajnos mégsem minden szülő számára magától értetődő, hogy ezt követően gyermekük a gyülekezet közösségében részt vegyen. Erdélyi Edit férjével, azok közé tatozik, akik gyermekeiket okosan terelgetik az élet útján és nem engedik kisodródni gyülekezetünk szárnyi alól sem.

Úgy vélem, sokak szerint a szülő kötelessége csupán annyi, hogy gyermekének megvegye a legszebb ruhát, legújabb játékot és a legjobb iskolába járassa. De véget ér-e itt a tennivalók sora? - teszi fel a kérdést Edit. Ha többet szeretnénk, olykor óhatatlanul szembekerülünk csemetéinkkel. Saját gyermekeimnél is tapasztaltam, hogy néha nem egyszerű velük. Legyen szó akár egy feladat megoldásáról, zenetanulásról, vagy valamilyen sportról, bármiről, egy idő után megunják. Felmerül a kérdés: kell-e erőltetni, ha valamit nem akarnak? Tudja-e egy gyerek, mire van szüksége, később mit fog szeretni? Nézzük, mit is tanul abból, ha egészen ráhagyjuk a dolgokat? Azt, hogy ha valami nem megy, nem kell erőltetni, nemde? És akkor milyen felnőtt lesz belőle?

Érdemes elgondolkodni azon, hogy egy gyerek megkeresztelése, felnevelése milyen kötelességgel jár. Igenis a legtöbbre kell törekedni, mindenből - vallja a kétgyermekes édesanya. Lelkileg akkor adjuk a legtöbbet, ha támaszaik vagyunk. Amikor hazaér, megbeszéljük, mi történt, segítünk neki a házi feladatban, megvigasztaljuk, ha szomorú, vele örülünk, ha jó napja volt és kiállunk amellett, hogy fontos, nagyon fontos, hogy hitben nevelkedjen, hogy részt vegyen a hittanórákon és a gyülekezeti gyerekprogramokon. Fontos, hogy szeretettel erre késztessük gyerekeinket. Jó újra és újra elgondolkoznunk afölött, hogy lelkileg is megadjuk-e a legtöbbet, a legjobbat, ami csak tőlünk telik.

A legtöbbet Isten közelébe engedve adhatjuk gyermekeinknek. Féltett kincseink annyi ártalomnak vannak kitéve egyre durvuló világunkban. Mindegyiküknek szüksége van Isten szeretetének jó hírére, az Úrra, az egyetlen biztos pontra az életben.

Új tanév indul. Gyülekezetünk részéről minden korosztály felé hangzik a hívó szó. A legkisebbeket Baba-mama körre várjuk édesanyával együtt, a nagyobbacskákat ovisórára, a kisiskolásokat gyermekkörre, az iskolákban a hitoktatást is megkezdtük, a tanszünetekben napközis táborokra és havonként gyerek istentiszteletre hívogat a képzeletbeli harang szava. A vidámság garantált, erről az elmúlt időszakban készült, lapunkban is közzétett fotóink is tanúskodhatnak.

Kedves Szülők! Visszük-e, engedjük-e gyülekezetünkbe, hittanórára gyermekeinket? Emlékezzünk a megható pillanatokra, amikor az élő Isten színe előtt a keresztszülőkkel együtt kijelentettük: igen, vállaljuk!

Gyerek sarok

P. Tófeji Vali

SZEPTEMBERI HÍVOGATÓ

Ezüstpillantással nézz vissza a nyárra!
Legszebb emlékeid tűző Nap vigyázza.
Alkonysugáron visszajárnak emlékképeid,
vitorlavászon repíti szélvész gondolataid:
Vízparti játék! Táborok tüze lobban!
Játszótér, hinta! Szíved meg-megdobban.
Esténként hallgatod emlékpatak csobogását,
fenyőerdő fürtökbe fonja dúslombú tűhaját,
hegyi tó tükrébe belenéz az ezüstszemű Hold,
selymes nyárfaerdő felborzolt pihe hajat hord.
Szivárvánnyá sűríti színeit a múló nyár,
minden gyerek érzi az ősz hívó szavát.
Most itt a szeptember!
Hogy múlik az idő!
Mögöttünk szép nyár,
előttünk dolgos jövő.
Hívó csengőszóra mind idesiettünk,
hogy sok jót, szépet magunkba építsünk.
Vertarany csodákkal lassan érlelődjünk,
hogy szeretet legyen harapás kenyerünk.
Ha az őszi szelek befutják majd a tereket,
és elfújják mind a nyári napmeleget,
egymást melegíti fénylő, csillagszemetek.
Igaz-e ez, pajtásaim, kedves gyerekek?

A két kép között 10 különbség található.
Mennyire vagy figyelmes? Megtalálod mindet?

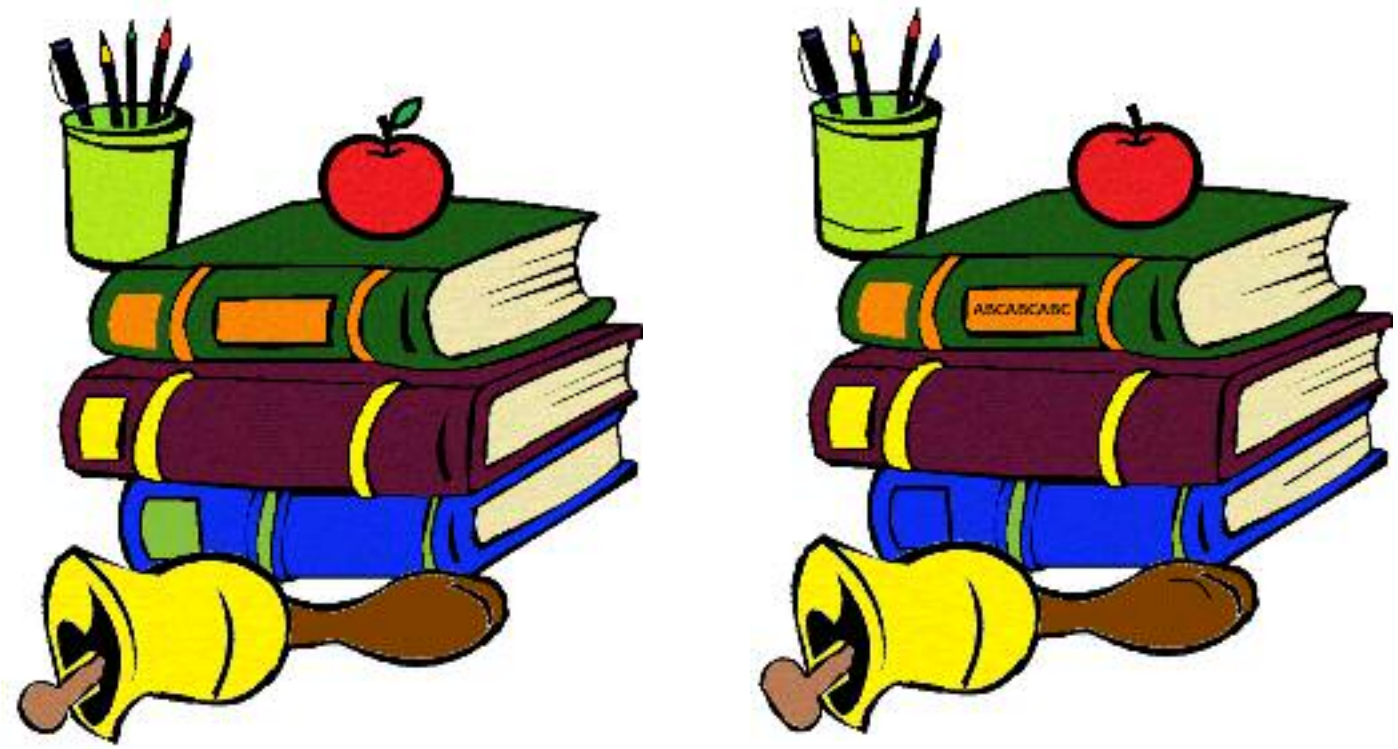

Egy kis matematika!

A protestáns Biblia könyveinek száma:
szorozd meg a Biblia nagy részeinek számával:
add hozzá Jézus életkorának számát, amikor Jeruzsálembe vitték szülei:
ezt szorozd meg az evangéliumok számával:
ebből vond ki a tanítványok számát:
És vegyél el belőle még négyet:

A végeredményül kapott számhoz tartozó éneket keresd ki az Evangélikus Énekeskönyvből. Ezzel az énekkel kívánok mindenkinek Istentől megáldott, eredményes, élményekben gazdag tanévet.

Könyvajánló

Bőjtös Árpád

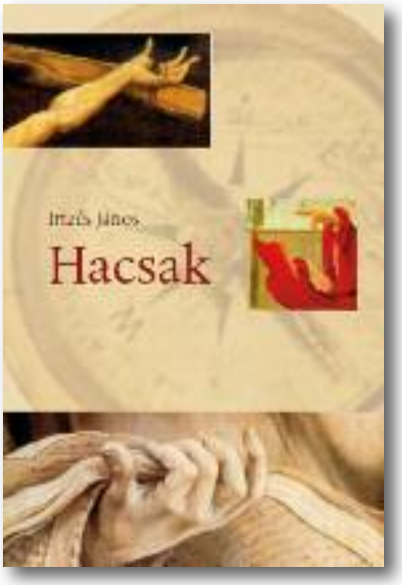

2006 februárjában indult az Evangélikus Élet című hetilap Égtájoló, „püspök-publicisztikai" rovata. A másik három magyar evangélikus egyházkerület püspöke – Gáncs Péter (déli), Szebik Imre, majd Fabiny Tamás (északi), Adorjáni Dezső (erdélyi) – mellett ebben a rovatban jelentek meg Ittzés Jánosnak, a Nyugati (Dunántúli) Eva Egyházkerület püspökének jelen kötetbe gyűjtött írásai.

Kiadónk és a Magyarországi Evangélikus Egyház ezzel a kötettel igyekszik megbecsülni azokat az értékeket, amelyeket Isten a 2011-ben nyugdíjba vonuló püspökön keresztül egyházunk egész közösségének ajándékozott.

Többen találkoztunk a hetilapunk fenti recenziójában utalt publicisztikai cikkekkel, de nem kétséges számomra, hogy többen vannak azok a testvérek, akik számára nem ismerős ez a sorozat. A sorozat címe arra a tájékozódásra utal, amit régen a csillagos égbolt segített, majd évszázadok alatt eljutottunk a GPS műszerekhez. A cikkek publicisztikai műfaja viszont arra utal, hogy ezek az írások korántsem a fizikai helymeghatározásokra utalnak, hanem lelki vonatkozásaik vannak, egy széleskörű érintettséget feltételeznek, gondolati próza segítségével időszerű és fontos problémákra kívánják ráirányítani a figyelmet. Mindezt egyházunk vezetőinek egyéni látásmódjának segítségével.

Nagyszerű ötlet volt a Luther Kiadótól, hogy megjelentette Ittzés János püspöknek a sorozatban megjelent cikkeit könyv alakban. Nem időrendi sorba szedve, ahogy az újságban megjelentek, hanem az írások mondanivalóját tartotta szem előtt. Nem tudom hányan vannak azok az olvasó testvéreim, akiknél fontos szempont az olvasásnál, hogy ezt könyvből tehetik meg. A könyv és az olvasás számomra már egy életre összeforrt. Az újságok, hetilapok évek múlva az ismert helyen végzik, de a könyv az más. A könyvet újra és újra leemelhetem a könyves polcról, beleolvashatok – ezek az írások pedig olyanok, amelyek lehet, hogy valamilyen aktualitáshoz kötve születtek, de mondanivalójuk időt állók. Nem utolsó szempont, hogy könyv alakban reménységem szerint több olvasó testvéremhez fognak eljutni ezek a gondolatok.

Ismerjük a püspök úr igehirdetésein, előadásain, rádiós sorozatán keresztül is, kapcsolatát és viszonyulását történelmünk, országunk, társadalmunk, egyházunk, egyházi nevelésünk, oktatásunk helyzetével, problémáival. Minden mondatának súlya van, rendet rak gondolatainkban, keresi helyünket, viszonyulásunkat ebben a bonyolult világunkban Istenhez, Jézus Krisztushoz és rajta keresztül embertársainkhoz. Nem egyedül emberi bölcsességgel, látásmóddal, hanem Istennek igéjére támaszkodva. Őszinte, közvetlen hangvétele, - legyen ez történelmi évforduló, egyházi ünnep, egyházunk, társadalmunk, családjaink, oktatásunk gondjai, örömei - egészen személyes élményei segítik tájékozódásunkat: hol vagyunk, merre tartunk? Isten akaratából benne élünk egyenlőre ebben a világban és tennünk kell az Ő akaratát.

„Menj be a belső szobádba..." - mondja az utolsó fejezet címe. Ebben a reménytelenséggel teli világban élő reménységünk van Jézus Krisztusban. Néha a megfáradt embernek kell ez a „belső szoba". Itt kapunk erőt, mert ebben a „belső szobában" nem vagyunk egyedül a magunk reménytelenségével, vagy éppen hamis reménységeinkkel, békétlenségeinkkel: van kihez fordulnunk! A fejezet utolsó írása adja a könyv címét: Hacsak.

Ez a régiesen egybeírt szavunk Isten által adott lehetőségünkre, eshetőségünk utal – mintegy feltételes módba helyezve a megoldást: térjünk hozzá, míg nem késő.

Az ajánlott könyv megvásárolható gyülekezeti könyvterjesztéseinkben.

Insula Lutherana

Az Insula Lutherana egyházi varroda egyházi textiliák készítésén túl kosztümök, blúzok, szoknyák, női alkalmi ruhák szabását, varrását is vállalja. Alakítások, javítások nők és férfiak részére egyaránt.

Telefon: 06-20-8244-619.
Címünk: 9025 Győr, Petőfi tér 1.

Iskolai hitoktatás

Kedves szülők, nagyszülők!

Az alábbi iskolákban folyik evangélikus hitoktatás. Amennyiben az Önök gyermeke a felsorolt iskolákban folytatja tanulmányait, de nem tudott bekapcsolódni a hitoktatásba, illetve nincs a listán az iskola, ahol gyermekük tanul, kérem vegyék fel a kapcsolatot az iskolák mellett megnevezett hitoktatókkal, illetve a lelkészi hivatallal.

Segítségüket megköszönve Isten áldását kívánjuk családjukra és gyermekeikre az előttünk álló tanévben!

Iskola	Hitoktató
Audi Hungária Iskola	Szabó Balázs Tivadar
Apor Vilmos Kat. Okt. Közp.	Bereczky Judit Anna
Balassi Bálint Ált. Iskola	Bereczky Judit Anna
Tánc-és Képzőművészeti Ált. Isk.	Szemerei Janka
Fekete István Ált. Isk.	Bereczky Judit Anna
Gárdonyi Géza Ált. Isk.	Berényi Rudolfné Mesterházy Zsuzsanna
Győrújfalu	Szabó Balázs
Jókai Mór Ált. Isk.	Bereczky Judit Anna
Kazinczy Ferenc Gimnázium	Szabó Balázs Tivadar
Kisbácsai Tagiskola	Csorba János
Kodály Zoltán Ált. Isk.	Berényi Rudolfné Mesterházy Zsuzsanna
Kovács Margit Isk.	Bereczky Judit Anna
Kölcsey Ferenc Ált. Isk.	Jankowska Ágnes
Kölcsey Tagiskola Kismegyer	Berényi Rudolfné Mesterházy Zsuzsanna
Móricz Zsigmond Győrszentiván	Bereczky Judit Anna
Nádorvárosi Közoktatási Központ	Szemerei Janka
Öveges Kálmán Gyak. Isk.	Berényi Rudolfné Mesterházy Zsuzsanna
Prohászka Ottokár Kat. Okt. Közp.	Szemerei Janka, Csorba János
Radnóti Miklós Ált. Isk.	Szemerei Janka
Radó Tibor Ált. Isk.	Bereczky Judit Anna
Szabadhegyi Közoktatási Központ	Berényi Rudolfné Mesterházy Zsuzsanna
Váci Mihály Győrszentiván	Bereczky Judit Anna

Hitoktatók elérhetősége:

Bereczky Judit Anna 06 20 824 5529
Berényi Rudolfné Mesterházy Zsuzsanna 06 20 416 3501
Csorba János 06 20 8246247
Jankowska Ágnes 06 20 824 6909
Szabó Balázs Tivadar 06 20 824 6728
Szemerei Janka 06 20 770 3419

Lelkészi hivatalok:

► 9025 Győr, Petőfi tér 2.
► 9024 Győr, Liezen. M. u. 41.

Honlapok:
http://www.lutheran.hu/z/honlapok/gyor/
http://www.lutheran.hu/z/honlapok/nadorvaros/

Lelkészeink elérhetősége:

1-es körzet (Belváros, Révfalu, Bácsa, Likócs, Vámosszabadi) Csorba János: 06-20/824-6247; 96/951867

2-es körzet (Újváros, Sziget, Pinnyéd, Gyárváros, Győrújfalu, szigetközi szórványok) Jánosa Attila: 06-20/824-4618

3-as körzet (9024, 9023 irányítószám szerint, leszámítva a Fehérvári, Szigethy A. és Szent Imre utak által határolt részt) Ócsai Zoltán igazgató lelkész: 06-20/824-6250

4-es körzet (9028, 9011, 9023 irányítószám szerint) Berényi Rudolfné Mesterházy Zsuzsa: 06-20/416-3501; 96/410-271

Iskolalelkész Csorbáné Farkas Zsófia Anna: 06-20/824-8765

Szeretetházi lelkész Karsay Lajos: 06-20/824-2564

A Győri Evangélikus Gyülekezet időszaki lapja
e-mail: gyor@lutheran.hu
Cím: 9025 Győr, Petőfi tér 2. tel.: 524-708
Szerkesztette: Csorba János
Tördelte: Nagy Gergely
Logo: Pintér Eszter
Készült: Palatia nyomda, Győr
Lapunk ingyenes, adományokat köszönettel elfogadunk!